

vendige i denne Sag er, at der kommer en virkelig sagkyndig Drøftelse af, hvorledes man skal komme til en bedre Ordning. Det er det, vi have søgt at udtrykke gennem denne Dagsorden. Med disse saa Ord skal jeg anbefale Tinget at stemme for Dagsordenen.

N. Sørensen: Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Bemærkning. De to ærede Medlemmer, der særlig anbefale Dagsordenen, det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds (Falkenistjerne) og det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Sens Buff), gøre det paa grundforskellige Motiveringer. De ere saa uenige som vel muligt. Det ærede Medlem fra Ribe siger, at naar han stemmer for Dagsordenen, saa er det, fordi Lovforslaget med de Ændringer, der ere foreslaaede, gaar ud paa at ophæve al Kontrol med den offentlige Prostitution, og det er det ærede Medlem bange for. Derfor tør han ikke stemme for Forslaget. Men det viser jo, at det ærede Medlem slet ikke har læst hverken Forslaget eller Ændringsforslagene. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkreds stemmer paa samme Maade, men affurat af den modsatte Grund. Det ærede Medlem udtalte nu, at han var bange for disse Kontrolbestemmelser i Lovforslaget, at han af Frygt for de Politiumdøgelser der kunde komme, af Frygt for den Billaarlighed, der kunde slyde deraf, har stillet sin Dagsorden. De to ærede Medlemmer maa nu blive enige om, hvad de mene med deres Forslag. Jeg har kun villet konstatere dette, at de ærede Medlemmer stemme paa høist forskellige Motiveringer for Dagsordenen, og at de stemme for den — det er naturligvis den rigtige Motivering — for at kunne komme ud over det andet.

Jens Buff: Det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen) er virkelig noget vanskelig at forhandle med, enten det nu er af Mangel paa Evne eller paa Hørelse, det ved jeg ikke. Mangel paa Vilje er jeg jo sikker paa, at det ikke er, dertil er han alt for udmærket en Syde. I alt Fald er han vanskelig at forhandle med, thi første Gang havde han hørt fuldstændig fejl og nu ligesaa sidste Gang. Naar han nu staar op og taler ligesom sidst, er det et Bevis paa, at han maa have hørt absolut fejl. Jeg sluttede mine Udtalelser med, at jeg tillod mig at sige, at jeg mente, at der i Systemet af 1874 efter de Erfaringer, vi have gjort i en lang Arrække, kunde være en hel Del at rette og forandre, og saa kom jeg lejligheds-

vis til at bemærke, at jeg for mit personlige Bedkommende — ja, naar det ærede Medlem bliver informeret af sin Sidemand, risterer jeg, at han hører galt igen — ikke var aldeles sikker paa, at det var rigtigt at have alle disse Æstershnsbestemmelser paa dette Omraade. Deraf laver det ærede Medlem saa noget, jeg slet ikke har sagt over for disse Ændringer eller over for Dagsordenen. Jeg kom til at omtale Systemet af 1874 og de Erfaringer, vi have gjort, og udtalte, at vi have gjort en Del Erfaringer, saa at der, hvad jeg tror, at ogsaa den ærede Justitsminister vil indrømme, paa et og andet Punkt bør gøres Forandringer efter saa lang Tids Forløb. Naar det ærede Medlem taler, som han har gjort, er det umuligt at diskutere med det ærede Medlem, thi han lægger mig i Munden noget helt andet, end jeg nogen Sinde har sagt, og hænger det sammen med noget andet, end hvad jeg har ment. Derfor vi skulle diskutere mere sammen — Vilje ved jeg jo mangler ikke — vilde jeg derfor ønske, at han maa komme saa meget til sin Hørelse, at vi i alt Fald kunne forstaa, hvad vi gensidig sige til hinanden.

N. J. Larsen: Det er kun en kort Bemærkning, jeg vil gøre over for det ærede Medlem for Ribe (Sens Buff), der har søgt at forsvare den mærkelige Modsigelse, hvori han er kommen ved i Dag at ville være med til at opfordre den ærede Justitsminister til at iværksætte en Reform, medens han for ikke lang Tid siden fandt det aldeles forkasteligt at opfordre den samme Minister til at gøre Skridt til Fremme af en anden betydningssfuld Sag, Retsreformen. Der er, siger det ærede Medlem, en himmelvid Forskel mellem disse to Sager. Ja, jeg kan gerne indrømme, at der er ikke ringe Forskel, men det er en Forskel i det ærede Medlems Disfavor. Thi hvad Retsreformen angaar, forelaa der et Arbejde, om hvilket det er blevet udtalt, selv fra Mænd, der staa det ærede Medlem meget nær i politisk Henseende, at det er et udmærket Grundlag for videre Forhandling; men hvad den i Dag foreliggende Sag angaar, have vi desværre hørt, at den ærede Minister ikke staa paa samme Standpunkt som formentlig de fleste af os andre, men paa et principielt modsat Standpunkt. At opfordre Ministeren til at fremme en Sag, i hvilken han principielt staa paa samme Standpunkt som vi andre, kan der være Mening i, men at opfordre ham til at fremme en Sag, i hvilken han staa paa et grundforskelligt Standpunkt, er der mindre Mening i. Det er en Tillid, som gaar ud over rimelige Grænser.